

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מנא אמינא לה?	רבא:								^				ע.
ילדה - תאכל	דקתני:							!				◊	ע.
היכי דמי?							^	!					ע.
אילימא דדיימא מניה ולא דיימא מעלמא							!	!					ע.
צריכא למימר דתיכול?	ז							!					ע.
אלא לאו דדיימא נמי מעלמא							!	!				◊	ע.
ומה התם דלהאי איסורא ולהאי איסורא - בתריה דידיה שדינן ליה, הכא דלהאי איסורא ולהאי היתירא - לא כל שכן.								!					ע.
לעולם אימא לך: כל היכא דדיימא מעלמא, אע"ג דדיימא מניה - אמר רב הולד ממזר, ומתני' - בדלא דיימא כלל.	א"ל אביי:							ז				◊	ע.
העבד פוסל משום ביאה כו'.												■	ע.
מ"ט?												^	ע.
אמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה וגו'.									!			◊	ע.
ממזר פוסל ומאכיל.												■	ע.
זרע אין לה. אין לי אלא זרעה, זרע זרעה מנין? ת"ל: זרע אין לה, מכל מקום. אין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיזין עלה.	ת"ר:											■	ע.
והא אפיקתיה לזרע זרעה												ז	ע.
זרע זרעה לא איצטריך קרא, בני בנים הרי הן כבנים, כי איצטריך קרא - לזרע פסול.									!				ע.
כמאן? כר"ע	ר"ל לרבי יוחנן:											ז	ע.
יש ממזר מחייבי לאוין	דאמר: [ר"ע]											■	ע.
אפילו תימא רבנן, בעובד כוכבים ועבד מודו												!	ע.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, א"ר יצחק בר אבדימי משום רבינו:											■	ע.
כ"ג פעמים שפוסל.												■	ע.
הריני כפרת בן בתי כוזא שמאכילני בתרומה, ואיני כפרת בן בתי כדא שפוסלני מן התרומה.	ת"ר:											■	ע.
הדרן עלך אלמנה												◊	

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הערל וכל הטמאים - לא יאכלו בתרומה, נשיהן ועבדיהן - יאכלו בתרומה.												■
פצוע דכא וכרות שפכה - הן ועבדיהן יאכלו, ונשיהן לא יאכלו, ואם לא ידעה משנעשה פצוע דכא וכרות שפכה - הרי אלו יאכלו.												■
ואי זהו פצוע דכא? כל שנפצעו הביצים שלו, ואפילו אחת מהן												■
וכרות שפכה? כל שנכרת הגיד, ואם נשתייר מעטרה אפי' כחוט השערה - כשר.												■
מניין לערל שאין אוכל בתרומה? נאמר (שמות י"ב) תושב ושכיר בפסח ונאמר (ויקרא כ"ב) תושב ושכיר בתרומה, מה תושב ושכיר האמור בפסח - ערל אסור בו, אף תושב ושכיר האמור בתרומה - ערל אסור בו	תניא, א"ר אליעזר:											■
אינו צריך, הרי הוא אומר: (ויקרא כ"ב) איש איש, לרבות הערל.	רבי עקיבא:											■
נאמר תושב ושכיר בפסח ונאמר תושב ושכיר בתרומה, מה תושב ושכיר האמור בפסח - ערל אסור בו, אף תושב ושכיר האמור בתרומה - ערל אסור בו.	אמר ר"א:											■
מופנה, דאי לאו מופנה, איכא למיפרך: מה לפסח שכן חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא												ז
לאיי, אפנויי מופנה.												!
הי מופנה?												^
אי תרומה												!
מצרך צריכי												ז
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים	דתניא:											■
ויאמר תושב ואל יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כל שכן												ז
אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שאף על פי שקנוי קנין עולם אין אוכל												!
אלא דפסח מופני												!
האי תושב ושכיר דכתב רחמנא בפסח מאי ניהו?												^
אי נימא תושב ושכיר ממש												!
משום דהוה ליה תושב ושכיר איפטר ליה מפסח? והא קיימא לן גבי תרומה דלא אכיל, אלמא לא קני ליה רביה. הכא נמי לא קני ליה רביה.												ז
אלא לאפנויי.												!
ואכתי מופנה מצד אחד הוא, ושמעין ליה לר' אליעזר דאמר:												ז
מופנה מצד אחד למדין ומשיבין	[רבי אליעזר]											■
כיון דלגופיה לא צריך, שדי חד אלמד ושדי חד אמלמד, והוה ליה גזירה שוה מופנה משני צדדין.												!
אי מה פסח אונן אסור בו, אף תרומה אונן אסור בה												ז
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) וכל זר, זרות אמרתי לך ולא אנינות.	רבי יוסי בר חנינא:											!
אימא: ולא ערלות												ז
הא כתיב: (ויקרא כ"ב) תושב ושכיר.												!
ומה ראית?												ז
מסתברא, ערלות הו"ל לרבווי, שכן (מעשי"ם כרות"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה, ומעשה בגופו, וענוש כרת, וישנו לפני הדבור, ומילת זכריו ועבדיו מעכבת.												!
אדרבה, אנינות הוה ליה לרבווי, שכן ישנה בכל שעה, ונוהגת באנשים ונשים, ואין בידו לתקן את עצמן												ז
הנך נפישן.												!
בלא הנך נפישן נמי לא מצית אמרת, שבקינן ערלות דכתיב בגופיה דפסח וילפינן אנינות מפסח, דפסח גופיה ממעשר גמרינן.	רבי:											!
אי מה פסח מילת זכריו ועבדיו מעכבת, אף תרומה מילת זכריו ועבדיו מעכבת												ז

אמר קרא: (שמות י"ב) ומלתה אותו אז יאכל בו, מילת זכריו ועבדיו מעכבת בו מלאכול בפסח, ואין מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה.									!		◇	ע:
אי הכי, אימא: (שמות י"ב) כל ערל לא יאכל בו, בו אינו אוכל, אבל אוכל הוא בתרומה									ז			ע:
הא כתיב: תושב ושכיר.									!			ע:
ומה ראית?									ז			ע:
מסתברא, ערלות דגופיה הוה ליה לרבוויי, שכן מעשה בגופו וענוש כרת.									!		◇	ע:
אדרבה, מילת זכריו ועבדיו הוה ליה לרבוויי שכן ישנה בכל שעה									ז		◇	ע:
הנך נפישן.									!		◇	ע:
ואב"א: בלא הנך נפישן נמי לא מצית אמרת, מי איכא מידי דערלות דגופיה לא מעכבא ביה, ערלות דאחרני מעכבא ביה?									!		◇	ע:
השתא דאמרת: בו לדרשה הוא דאתא, (שמות י"ב) כל ערל לא יאכל בו, כל בן נכר לא יאכל בו למה ליל?										ז	◇	ע:
כל ערל לא יוכל בו – בו אינו אוכל אבל אוכל הוא במצה ומרור .										!	◇	ע:
כל בן נכר לא יאכל בו - בו המרת דת פוסלת, ואין המרת דת פוסלת במעשר.										!	◇	עא: